

సామ్య - సామందం

సామ్య, సామందం అనంగనె మొకం వాసి మురిపెం జూపని ఆడిపుట్టుక వుంటాది ? అంటె వుండదు ; అన్న మాట యిని మీరంత ఏందో ? ఎక్కడలేని యిచిత్రాలు వూసినట్ల కండ్లన్ని దెర్ని, బొమగంటు వెట్టి సూడకుండి.' అందరాని చెట్టుపండు చేదు ' అన్నట్ల మనతాన లేక అంత సేదే ! లేకుంటేంది ?

ఈనాడు కమ్మగ పుల్లగంట బుక్కెడు బువ్వకె మిడుక్క సస్తుంటె ఇంగ తొలం వూసానికి అంగలారేదెవరు ? సామ్యులూ గిమ్మలు కొనుక్కొనికె యాడ దేవుల్లాడ్డరు గని ?

'కోరినంత వెట్టినమ్మ కోతిశివుడు' అంట ఈనాడు ఆడోండ్లు ముద్దుగ మొగడు కష్టమో నిష్టరమో జేసి తెచ్చింది వండిపెట్టి తిని నీడపట్టున వుండక సాసంత్రం, సాసంత్రం అంట మొగోని తొటి సరి బరి పోటికి దిగితె, వాడేం తక్కువ దిన్నాడు బిడ్డ ? ఇంటిపని బయిటిపని రొండు ఆడిదాని నెత్తిన రుద్ది టింగురంగున దిర్గుతుండడు.

ఇన్నాళ్లు ఆడివిల్ల ఇంట్లవుండి కల్గిందాంట్ల ఊగంజో కాస్కోని అటెంక తీర్వా టంగ నున్నగ నూనె మెరుగు వెట్టి , దువ్వి, శిగముడ్చి, పూలువెట్టుకోని, కాళ్లకు, సేతులకు, ముక్కుకు తప్పకుండ యాదన్న వో వస్తువ వెట్టుకోని సింగారిచ్చు కుంటుండె. ఇప్పుడదంత యాండది?

ఇప్పుడెవరన్న సామ్యులు వెట్టుకోని కండ్లవడ్డె ' ఇదేం ఏశం ఏశకాంతోలె ' అంటరు. అమ్మో ! ముందే మొగోణి సూపు పాపిష్టిసూపు, అందుట్ల ఆడిదాని శిగల పూలవాససన గొట్టిందంటె ? ఆ గాలి ముక్కుపుటాలకెళ్లివోయి వాణి మాడన దాగిన కోతిపురుగును కదిలిస్తది; ఇంగ ఆపురుగు ఈరమార వోయి ఆపూలు వెట్టుకున్న తల్లి నడ్డకు బందమై అడ్డం దగుల్తది.

ఇది పసిగట్టిన ఆడివిల్ల పాపం సదువుకు వోయినగని, కచ్చీర్లల్ల పనికి వోయినగని

పూలు గీలు వెల్కుపోదు.

ఆల్ల గాకుండ ఎవరన్న బాగదైర్నం గల్ల ఆడివిల్ల తెగువతోటి ఆఁ వాడెంత ? వాణి సూపులెంత ? నాకు దిగదుడ్పు అంట సోముు గిముు ముద్దుగ సింగారం జేస్కు పోద మంటె తోవపోంటి బస్సులు ఎక్కాదిగ దొంగనో? దొరనో? అంట బుగులు ; ఇన్ని తిప్పలు వడుడెందుకు ? అంట అనుకోని 'అందని అంగూరాలు పుల్లన ' అన్న సామెతోలె బింకం జెడకుండంగ-

'ఆఁ ఏంసొముు ? సదువుకోని మూర్ఖత్వం, సొగుసు సొముుల తోటెవొస్తాది ? అల్ల మొకాన్ని మెరుగులు వెట్టి మెరిపియ్యాల్నంటె బజార్లవన్నిపూతల్లేవు ? తీర్కొక్క రంగు, కంటికి, పంటికి, వొంటికి, చెంపలకు సేతులకు అంట ఏందో ? కొత్త నాజూకులు నేర్పుతరు. ఇప్పటికి ఆడివిల్లల ముచ్చెట్లు ఇంటుంటె నాకో సామెత యాది కొస్తది. 'ఎన్నటికి అయ్యగారి సంపాదన అమ్మగారి పప్పుకుంకుమల కిందికి సరిపాయె ' అన్నరు గని ఇప్పుడు అమ్మగారి సంపాదన అమ్మగారి ఎన్నపోడరు, పొడిపోడరు కింద జమాయె అన్నట్ల ' అయితది. ఇదంత తతంగం ఉండదిగన్ననె పాపం ఇప్పటోండ్లు యాడి కొచ్చినగని 'బోసిముంతలోలె' ఉత్తి ఆరేసిన బట్టలోలె వొచ్చుడు అలువాటెంది.

సొముుల సంగతి మీకేం ఎర్కనె బుర్కసిట్టలు ? ఎన్నట మీతీర్గ ఆడోండ్లకు ఆస్తిల, పాళ్లు పంపులు యాండవి? సొతాగ సంపాదన మాటెక్కడిది ? అందుకని తల్లిదండ్రీ, అత్తమామలు, చెడని పదార్దం అంట సొముుల రూపుకంగ పిల్లపైమీద వెడ్డుండిరి, ఆసొమ్మే ఆడిదానికి అలంకారం, లేన్నాడు ఆ దెరువు.

మీకు ఎర్కెగద ? కవితలల్లెటోండ్లు గుడ తమ కవిత్వానికి సొగుసులు దీర్పె నేర్పులను, విన్నాణాలను అలంకారాలంట విలుస్తరని?

అంతెందుకు రామాయిణంల సీతమ్మకు ఆయింత నగులుండ వట్టెగద ? రావణాసురుడు ఎత్తుకపోంగ సొముుల ముల్లెను దీసి పారేసింది! ఆ అలంకారాల వట్టే సీతమ్మవారి ఆనవాలు రాముల వారికి దొరికింది. ఆ సొమ్మేలేకుంటె ఎట్లుండు ? అట్లనె ఆంజనేలు లంకల సీతమ్మ వారిని జొసిన గుర్తుగ శెకెన వెట్టుకునె చూడామణి యిచ్చితోలింది. రామయ్య ముద్దుటుంగరాన్ని దీసుకున్నది. ఈ నగలే లేకుంటె ఆంజనేలు ఏం జేసు ? కలిమిడి ఎట్టెతుండె ?

ఇసొంటి ఆనవాళ్లే పేదరాశిపెద్దమ్మకతలల్ల గుడకండ్లవడ్డవి.

పెండ్లాం పైనిండ సొమ్ము వెట్టుకుంటె మొగణికి ఆయుష్షు పెరుగు తదని ఉన్న సొమ్మంత పైనిండ దిగేస్కొని పూసిన తంగెళ్లొలె కండ్లవండ్తుండిరి.

ఎంత ఆ పూటకు లేని సంసారమైనగని మెళ్లపుస్తైవొట్టు, నల్లపూసలజతకు రొండు పచ్చపూసలన్నవుంటువి. ఇంగకల్లి నోళ్ల ముచ్చెట జెప్పవశమా ?

ఒక్కొక్క-ఇంట్ల ఒక్కొక్క-తీరు సొమ్ము. ఇంగ ఆ పేర్లన్ని జెప్పొల్పొంటె వో సిన్న పాటి పుస్తుకం రాయొచ్చు. అంట నేను అనంగనె

అమ్మమ్మ ! పిలీజ్, మాకు మీకాలం నాటి నగల పేర్లు జెప్పవా ? అమ్మమ్మా ! ఆ చొమ్ములు నాకు చేపియ్యే ! అంట నామన్నరాండ్లు వోకాకికతనో ? పిట్టకతనో జెప్పు అన్నంత ఇదిగ నాసుట్టు జేరి లొల్లి లొల్లి జేయవట్టిను. ఇంతట్లకె మా యారాలి మన్న రాండ్లు, నామర్దిపిల్లలు అంత సుట్టురా జేరి ముచ్చెటేందో ? దెల్పకుండనె, అమ్మమ్మ ! బెద్దమ్మ ! నానమ్మ ! చెప్పవా ? కత అంట మొదలు వెట్టిను.

అంతే గాదు ఎన్నటికి, ఎంటికెంటికకు వో బంగారు మొగ్గగూర్చిన పేదరాశి పెద్దమ్మ కత యిన సెవులు నిక్కపొడుకున్నట్ల గూసుండి, నాగద్వ వట్టుకోని నా వొడిల నెత్తివెట్టి వొగలు వోకుంట, నకురాలు వడవట్టిను.

అందుట్ల అందరికన్న 'సిన్నసిల్లాకులు' ఇద్దరేమొ నాకు ముద్దులిచ్చుకుంట అమ్మమ్మ ! మాకు చొమ్ములు చెప్పవా ? నీకు దినాం ఇన్నిన్ని ముద్దులిత్తం, కాళ్ళొత్తతం, సురచ్చినాలు దెచ్చిస్తం, సూదిల దారం బెట్టిస్తం. అంట ఎంటవడ్డరు.

అప్పుడు నేను సంబురపు జల్లులల్ల తడ్చుకుంట 'ఇంగ మీరు నాకు కుశామత్ జోసుడు, మాని, దొంగతంతులు ఇడ్చి ముద్దుగ గూసోండి చెప్తగని అన్న -

'అమ్మమ్మ ! ముక్కుమీద ఏలోచోని, సకిలం ముకిలం బెట్టుక కూసుంటం' అంట అంటుండంగనె లోపటికెళ్లి రయిమంట, నా పెద్ద మన్నరాలు, సరస, నా తమ్ముని బిడ్డ ఎన్నెల ఏందో ? పరిశోదన జేస్తుండరంట, పూట కలం, కాయితాలు కొండొచ్చి, నాపక్కన జేరిను. ఇందాకే నన్ను జుట్టుకున్న సిన్న పోరల సేతులల్ల తలా వోపిప్పరమెంటు వెట్టి ఎలగొట్టిను.

మరీసిన్నోళ్లు మట్టుకు నన్నిడ్వకుండ మరింత గట్టిగ నన్నల్లకోని 'అమ్మా ! అమ్మమ్మ నాయి, మేం చొమ్ములకత యింటం పోం' అంట గూసున్నారు.

'అయితే మాయె మీరు నాబంగారు బొమ్మలు, మీకేజెప్త ముచ్చెట, అక్కలకు కాదు ' అంట బుజ్జరిచ్చి మొదలు వెట్టిన.

'అమ్మలూ ! నగలన్నా, సీరలన్నా ముచ్చెట వడని ఆడిపుట్టుక ఒక్కమన దేశంలనె గాదు భూప్రపంచికంల వున్న సబ్బండ దేశాలల్ల గుడ కరువే ! అందుకె ఎన్నటి నుండి నగలకూ నాణాలకు యిలువ ఎక్కువ.

ఇంతకు ఎవరన్నగని బంగారాన్ని ముద్దలకు ముద్దలు సంతపండోలె, బెల్లపు ముద్దలోలె, సీకులోలె, కడ్డీలోలె, వెట్టుకోరు, దాన్ని నానా రూపుకంల సొమ్ము జేపిచ్చి ఆడోండ్ల మీదవెడ్డరు, అక్కర వడ్డప్పుడు వొల్పుకునుడు అల్కన అంట.

ఇంగ మన ఎడ్డితల్లులు, ముర్సిపోయి కాళ్లకు, నడ్మలకు, సేతులకు, శెగెలకు, సెవులకు తూట్లు గుడపాడిపిచ్చుకోని, ఆయానగలను తగిలిచ్చుకోని నిధులను కాపాడుతున్న నాగమణులోలె, గల్లు గల్లున తిర్గుకుంట ఇంటెడు శాకిరి జేస్తరు.

ఇట్ల సొమ్ముల తోటి, సోకుల తోటి ఆడి దాన్ని గట్టేసి, మొగోడు ఉపాయంగ అన్నిట్ల ఆడివిల్ల కన్నతానే బెత్తెడు పాడుగంట రుజువు జేసుకున్నడు. ఎరేసి శాపను గుంజె తంతు అంటె గిదేనేమొ?

'హియర్ ! హియర్ ! అమ్మమ్మ ! మోస్టు రిబెలియస్ ఫెమినిస్ట్ తీర్గ మాట్లాడు తుండవు. నిజంగ నీవే నా? యీ మాటలంటున్నది ? అంట అడిగిను ఎడవిల్లలు . 'అమ్మమ్మ ! చొమ్ముల కతచెప్పు. గీ బెద్దమాటలోద్దు ' అంట తలో దిక్కు పీకిను.

అయితే ఇనుండి, మన తెలంగాణ పోండ్ల సొమ్ములు జెప్త ; ఏంది ? సొమ్ములల్ల గుడ తెలంగాణపు సొమ్ములంట ఏరుంటాయి ? అంట అడ్డుతుండారు ? ఎందు కుండవ్ ? మొత్తం మాట్లాడె బాసవొక్కటైనా? ఒక్కొక్క సోట పలుకువడిల యాసల ఏరైనట్లె నగలల్ల గుడ తీరు తీరు నమొనాలు గండ్ల వడ్డవి.

అమ్మో ! పోరగాండ్లు నిద్ర కొచ్చినారు ? అయితే అందుకోండి అంట అందిచ్చిన. ఇంగపురుసతుగ యినుండి; మనపుస్తుకాలల్ల ఎన్నటికి పెద్దపెద్ద పేరు వోయిన రాణమ్మ

లు అంటే ద్రౌపదమ్మ, సుబద్రమ్మ, సత్తెబామమ్మలకు ఏడువారాలసొమ్ములుండేవంట. అమ్మో! అవన్ని మనం ఎన్నడు కండ్ల జూడని మణులు, మాణిక్యాలు, వజ్రాలు, పుష్ప రాగాలు, ఆణిముత్యాలు, కెంపులు, వైడూర్యాలెనంట. ఇంగ వాండ్రకు బంగారం వో లెక్క లోనిది కానేకాదు. వెలకు మిక్కుటమైన ఈ వజ్రమాణిక్యాలను పొదిగి ఉంచెటందుకు లక్కోలె బంగారం వాడుకునే టోండ్లంట.

ఈసొమ్ములల్ల యావారం ఏగ్రహానికి మంచిదో అంట, ఇంటి పురోహితయ్య జెప్పంగ ఆదినం ఆవర్ణపుసొమ్ము సింగారిచ్చుకునేటోండ్లు. పెట్టిపుట్టిన జన్మలాయె. మన తీర్గన ? సంతాకంత బంగారు ముక్కుపుల్ల పిసరుకు గీమాలి గీమాలి సావాలె. అయింత ఆమాట అత్త సెవుల వడ్డె సీపురుకట్ట తోటి సింగారిస్తది.

నడుంగుల మా కాలపుముచ్చెటెందుకు ? గని ఇనుండి.

ఇంగ అచ్చం బంగారాన్ని ఇంట్ల తలెలకు, చెంబులకు, టూగుటుయ్యాల గొల్పులకు, మంచం కోళ్లకు, అద్దం పిడీలకు, కత్తులు, కటార్ల పిడీలకు వాడ్తుండిరంట. ఇంగ ఇట్లనె దేవస్తానంల శికిరాలకు దేవుండ్ర అబిషేకపు బిందెలకు, తలుపులకు, పాంకోళ్లకు, ఆరగింపు తబుకులు, స్తాళీలకు, చెత్రీలకు, చామరాలకు వాడెటోండ్లంట. ఇంగబంగారు సొమ్ములేవెను రాణులు వాండ్ర ఖాసుసెలికత్తెలకు, దాసీలకుగిన ఇచ్చెటోండ్లంట.

అంతెందుకు ? మొన్న మొన్నటి దాంక అల్లుణికి పెండ్లినాడు ఇచ్చెఎండితలె నడుంగల వోపావులెత్తు బంగారు పువ్వు అతికిచ్చి ఇచ్చుడు రివాజుగ వుండేది.

ఇదంత సాధారణపు ముచ్చెట గని, ఇంగ ఫక్తు తెలంగాణపు పల్లెజనం అంటె ప్రత్యే కంగ ఆడోండ్లు వెట్టుకునే సొమ్ములు ఇనుండి. తొల్ల అన్నిటికన్న నెత్తి ముఖ్యం గన్న ఆడి కెళ్లి మొదలు వెడ్డ.

వెత్తిసామాను:- మొకానికి ఎదూరు గపాపెట్ల పాపెటసేరు, అవుతల ఇవుతల రాళ్లు వొదిగిన పట్టి, దానిమీదంగ సూర్య చెంద్రులు ఇంగ నడినెత్తిన రాకిణి, చంద్రవంక, జడ బంగారు, కొనాకు జడకుచ్చులు. వీటినె జడగంటలు అంటరు. ఇవి పెద్దదొర్నాన సొమ్ములు, పెండ్లికో ప్రవోజినానికొ వెట్టుకుంటరు.

ఇవిటినె అంటె అసలువిగాకుండగిలేట్వి 'భాగోతం' గట్టినప్పుడు భామ ఏశం

బెట్టుకుంటది.

ఇంగమనసంతోండ్లం బెట్టుకునేవి:- రాకిడి, నాగురం, రాళ్ల శిగిబిల్ల, కాజిగె, పింపిణి, చామంతిపువ్వు, సొరకుప్పె, జడపూలు, జడగొండెలు,

కొప్పిసామామ:- కొప్పు మొగ్గలు, కొప్పుచిల్కలు, కొప్పుబిళ్ల, ముత్యాల మొగ్గలు, పగుడాలమొగ్గలు, గజ్జెలపిన్ను, కొప్పుగొల్పులు, శెకెబిళ్ల, బాగకలిగిన్లకు తలచిక్కు (అదిప్పుడు ఎక్కడ లేదు) పాపెటసేరు, దంతపు పిన్నులు, డాంకురేకు తళ్ళుబిళ్లలు.

చెవులసామామ:- బుగిడీలు, బావులీలు, కత్తెర బావులీలు, అద్దాలబావులీలు, తణుకులు, గెంటీలు, గున్నాలగెంటీలు, తుమ్మపువ్వుకమ్మలు, రాళ్లకమ్మలు, కుందనపు కమ్మలు, జంపులు, జంపుగెంటీలు, కిలావర్లు, వొంటిరాయికమ్మ, గొల్కలు బొగడలు, గువ్వపోగులు, జంకాలు, లోలాకులు, లట్కాలు, ముత్యాలలోలాకులు, గుత్తులు, కాసెపూసె పండ్లు, సర్పిణీలు, మాటీలు, బంగారు చెవులు, తిన్నాలు, చెక్కుడు గొల్పులు, రింగులు, కల్లెపూలు, తీరొక్కరూపుకంల తీరొక్కనమోన.

ముక్కుసామామ:- ముక్కుపుల్ల, వుత్తబంగారుది, ఏడురాళ్ల బేసరి, అయిదు రాళ్లది, మూడురాళ్లది, వొంటిరాయిది. నత్తు, ముత్యాలనత్తు, హంసనత్తు, మొక్కెర, ముక్కుపోగు బులాకి. రొండు ముక్కుల కూ నగవుంది.

మెడసామ్మ:- తీగె, కంటె, రాళ్లకంటె, ముత్యాలకంటె, చెక్కణపు కంటె, గుండ్లకంటె, అసిలి, అడ్కలు, పట్టెడ, రాళ్లపట్టెడ, టిక్కి, గుండ్లటిక్కి, నాను, గోదుమాణి, అడ్డిగ, వొంటిగజ్జె, గుండ్లపేరు, గొల్లనాను, తాయెత్తులదండ, దండతాయెత్తులు, యాకళ్లసరం, పచ్చలపేరు, పుస్తెలసామాను, పల్కలగుండ్లు, పులిగోరుదండ, లవంగాలపేరు, మామిడిపిందెలగొల్పు, తావళం, గుండ్లతుస్సె, తుస్సె, గట్టిగొల్పు, గోవర్దనం ముడి, మొగ్గలదండ, కాసులపేరు, గోపుతాడు, నక్షత్రమాల, సూర్యహారం, చంద్రహారం, అప్రఫీలదండ, బన్నసరం, పగుడాల పట్టెడ, మిరియాలదండ, జతగుండ్లు, చిల్కల పేరు, నవరత్నాలహారం, మణులపేరు, నానుపత్కం, నల్లపూసల దండ, జోమాల, వొంటి గజ్జె, నల్లపూసలపేరు, సొకులదండు, ఎనలదండ, గొట్టాలదండ.

చేతలకు :- దండకడాలు, వొంకు, ఒడ్డెవొంకు, గజ్జెలవొంకు, దండపట్టి, చెక్కణపుపట్టి, దండపురులు, సందెకడెం, గాజులు, గిరిగాజులు, కంకణాలు,

బోలుకడాలు, వొత్తులు, పోంచీలు, సింహం మూతికడాలు, కాకరకాయగొల్సులు, వొడిగొల్సులు, చాకట్లు, యాపకాయె కడాలు, పాట్నీలు, పులిచేరు కడియాలు, పొదుగులు, రవ్వలగాజులు,, కెంపులుకంకణాలు, పచ్చల గాజులు, ముత్యాల కంకణాలు, పగడాల కంకణాలు. గజ్జెలపట్టి, రాళ్లపట్టి, తీరొక్కరకాలు.

ఏళ్లకు ఉంగురాలు :- బొట్టనేలు దప్పిచ్చి అన్ని ఏళ్లకు అన్ని తీర్లవి పెట్టు కుంటరు, శనాఖరీదైన రాళ్లుపొదిగిచ్చి చేపిచ్చిన బటువులువుంటవి,, వొంకివుంగరం ప్రధానపు వుంగరం, చిక్కులవుంగరం, చిక్కులవుంగరం అయిదారు సన్నటి ఉంగు రాలను ఒక దిక్కుమట్టై జోడి స్తరు, ఇవన్ని గల్పి వోపువ్వు తీర్లనో, ముగ్గుతీర్లనో ఏర్పడ్డవి. ఒక్కొక్క రింగుకు మీది దిక్కున బంగారం అత్కివుంటది, అన్నిజోడిస్తే ఆ బంగారు మూతులన్ని కల్పి వో ఆకారాన్ని ఇస్తవి. తీసిదులిపితే వుత్త ఎండిరింగు కండ్ల వడ్డది ఈ పనితనం ఇప్పుడు లేదు.

నెమ్మలకు :- డావు, వొడ్డాణం, మొలకట్టు, బిల్లల డావు, చెక్కణపు మొలకట్టు, గజ్జెలమొలకట్టు, గంటల మొలనూలు, గొలుసుల మొలనూళ్లు, మొలపురులు.

కాళ్లసొమ్ములు :- కడాలు, తొడాలు, పాంజేవులు, గొలుసులు, పట్టగొలుసులు, గజ్జెలు, అందెలు, గుజరాతిపాంజేవులు, యాపకాయగొలుసులు, గుజరాతు పాంజేవులు, కాళ్లపట్టీలు-

కాలిఏళ్లనేగిలు :- పెద్దనేలుమెట్టెలు, మెట్టెలు , సుట్లు, పిల్లాండ్లు, గజ్జెల పిల్లాండ్లు.

పుస్తెలల్లరకాలు :- ఆకుపుస్తె, గిన్నెపుస్తె, గజ్జెలపుస్తె, గంటెపుస్తె, పాదాలపుస్తె, కొండ్లపుస్తె, ఇవన్ని వాళ్లవాళ్ల ఇంటివంతన తీర్లవుంటవి. వీటికితోడు పసిపిల్లకు మొల దారాలు, మొలగజ్జెలు, సిగ్గుబిళ్లలు, మురిపానికి ఎన్నెన్నో.

ఇట్లే మొగోండ్లకు ఉంగురాలు, చెవులకుపోగులు, కొనకె పోగు, దండ పట్టీలు, దండకడాలు, చేతిపట్టి, గుండీలు, గుండీలగొలుసులు, మొల్తాళ్లు, తాయెతలు, మెడల గొల్సు, తావళం, రుద్రాక్షమాల, మెడలో అంబరాసదండలు, కుడికాలుకు బేడివుండేవి.

అమ్మమ్మ ఇప్పుడు నీవు జెప్పిన సొమ్ములల్ల ఒక్కమామిడికాయల దండదప్ప మరో సొమ్మే కండ్లవడ్డలేదు. నగలు లేవంట గాదు, మాదోస్తుల అమ్మలు ఏందో ? సోకు

సోకుల సొమ్ములు వెట్టుకుంటారు గని ఒక్కటి గుడ, మనూరివిగానట్లనిపిస్తది. అన్నిజిగి జగేలంటవిగని నిండుగ కండ్లవడవు. ధరలు మట్టుకు మొగులునుదాకుతవి, అందికె మేం ఆ నగల జోలికి వోక వున్నదాంట్లనె చీరో రయికో గొనుక్కోని కుసివడ్డం అన్నరు.

అప్పుడు నేను అమ్మలూ, నాబంగరుబొమ్మలు సీరలు, రయికెలు, అంటుండరా ? ఎక్కటి సీరలు ఇప్పుడు యాడుండవి బిడ్డ ? నా ఎక్కల వోయమ్మా ? ఎన్నిరకాలు, మోయ లేనంత బర్వు, బల్లిపార్తోలెగాలికి ఎగిరేటివి, జరి ముద్దలు ఎన్నితీర్లుండేవో, అట్లై రయికలు పోతలేకుండ తొడ్గుదుమ ? లేదు, ఆకుట్లు, పోతలు గుడ ఎంత నాణెమో, సూడ ముచ్చటే గని సెప్ప తరంగాదు. అనంగనె .

ఆమ్మమ్మ ! ఈత్యాప అప్పటి ఆసీరలు- రయికెల జోలిచెప్పిందాక ఇడ్వం.

ఇంట్లనె నీళ్లగుండాన్ని వెట్టుకోని సెలెదోడ్డమంట తిర్గుతుండం, అంట వోనన్ను మొగలు మీదికెత్తినట్ల వోగిడిను. అట్లై జెప్పు రాసుకోండి బిడ్డ అన్న-

